

တောင်ရိုးတို့ပျော်တဲ့ပွဲ

မြို့နင်းများက ဝေမှောင်လျက် ရှိချေသည်။

မြို့နင်းများနှင့်တောင်ခိုးတောင်ငွေများက ရောယှက်ပိတ်ဆို့လာရာ လူတယောက်နှင့်တယောက် မမြင်နိုင်အောင် အမှောင်ထုက လွှမ်းမိုးလာခဲ့သည်။

သည်အမှောင်ထုကား မဲမဲမှောင်သောအမှောင်ထု မဟုတ်။ မှန်သားရောင်ကဲ့သို့ ကြည်ကြည်လင်လင် ပိတ်ဆို့ကာဆီးနေသောအမှောင်...။

လူနှစ်ယောက်ကြားသို့ ငွေမှုန်ငွေခြည်များ ဒလကြမ်းကြဲဖြန့်ချလိုက်သောအခါ တယောက်မျက်နှာတ ယောက် မမြင်ရသကဲ့သို့ပမာတူပေလိမ့်မည်။

လဆန်းဆယ့်လေးရက်ည၏လဝန်းသည် လှပစွာ တောက်ပလျက်ရှိသည်။ အမြင့်ဆုံးသောအားဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပခြင်း ပြုနေစေကာမူ တောင်ခိုးတောင်ငွေများနှင့်မြို့နင်းများက ထုပ်ဆီးတိုးသလို ပိတ်ဆို့ ကာဆီးလျက်ရှိနေသည်။

မနက်ဖြန် မြန်မာလဆန်းဆယ့်ငါးရက်၊ လပြည့်နေ့၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၊ ယနေ့ည လပြည့်အ ကြို တောင်ပေါ်ဘုရားပွဲအစ...။

နှင်းမှုန်ထုကြားတွင် သုံးယောက်တတွဲ၊ လေးယောက်တတွဲ တွဲကာ ရှေ့မှလူကို အသံပေး၍ တပျော်တ ပါးတိုးတက်နေကြသည်။ အထွေအထူးအသံမပေးသည့်တိုင် သူတို့ပခုံးတွင် လွယ်လျက်ရှိကြသောဓာတ်ခဲသုံး ရေဒီယိုမှတေးသံက တလွင်လွင်ထွက်ပေါ်နေကြသည်။

အချို့အပျိုအသိုက်၊ အချို့လူပျိုအသိုက်များကား ကက်ဆက်ကို အသံကျယ်ကျယ် ဖွင့်လာကြသည်။

ငွေလရောင်က မီးမောင်းထိုးသလို အလင်းရောင်ဖြာဆင်းလာသည်။ သူ့၌ရှိသော ခွန်အားကို အစွမ်း ကုန်သုံးလျက် နှင်းမှုန်ထုကို တအားဖြိုခွဲသည်။ တောင်တန်းကြီးများကြားမှ ဝေပျံ့လာသောလေသည် အ လုံအထွေးဖြစ်နေသော မြို့နင်းဆိုင်များကို တွန်းဖယ်ပစ်လိုက်သည်။

သည်အခါ အနက်ရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်လာသော တောင်ရိုးပျိုတို့သည် ငွေလရောင်အောက်၌ ကမ္မ လာကို ခြုံထားသည့်အလား လှလှပပ ပေါ်လွင်လာကြသည်။ တယောက်ကိုတယောက် ထင်ထင်ရှားရှားမြင် လာကြသည်။ သည်အခါ သူတို့အလွန်ပျော်ရွှင်လာကြသည်။

အဝေးမှတောင်တန်းကြီးများကို ကျော်ဖြတ်၍ ပင်ပန်းကြီးစွာ ခရီးနှင့်ခဲကြရသဖြင့် အလှအပကို မပြင်မဆင်ခဲရသေးသော တောင်ရိုးအပျိုတို့သည် သုံးယောက်တစု လေးယောက်တစု စုကာ လမ်းဘေးသစ်ပင် ကြီးအောက်များတွင် အလှအပပြင်ဆင်ကြသည်။ နှုတ်ခမ်းနီဆိုးကြသည်။ ခေါင်းပေါင်းပြင်ပေါင်းကြသည်။ ခေါင်းပေါင်းပေါ်တွင် ပန်းခက်လေးများကို စိုက်ထိုးကြသည်။ အလွန်အလှပြင်ထားသဖြင့် အပျိုဟုလည်း မ ထင်နှင့်။ အလှအပ မပြင်ဆင်သည့်အတွက် အပျိုမဟုတ်ဟုလည်း မထင်လေနှင့်...။

အပျိုလူပျိုဖြစ်ကြောင်းကိုကား အလွယ်နှင့်သိသာနိုင်ကြသည်။

မိန်းကလေးတို့သည် ခြေမျက်စိတွင် ကပ်၍ ခြေကွင်းဝတ်ထားသူသည် အပျိုမများဖြစ်ကြသည်။ မိန်းကလေးအရွယ်လေးရလာသည်နှင့်အိမ်ထောင်ဘက် မရှိသေးမီ ခြေကျင်းများကို ခြေမျက်စိနှင့်ကပ်၍ ဝတ်ဆင်ကြသည်။ သူတို့ခြေကျင်းကား ငွေကြေးတတ်နိုင်ပြည့်စုံသူတို့သည် ဘော်ကို ပြုလုပ်သုံးစွဲကြသည်။ များသောအားဖြင့် ငွေခြေကျင်းများ ဝတ်ဆင်ကြသည်။

မိန်းကလေးတယောက် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ပြီဆိုသည်နှင့်တပြိုင်နက် ခြေသလုံးသားအထက်၊ ဒူးဆစ်အောက်တွင် ကပ်၍ ခြေကျင်းဝတ်ဆင်ကြသည်။ သည်အခါ သူတို့ခြေကျင်းဝတ်သည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အပျိုအအိုဟူ၍ အလွယ်နှင့်သိသာနိုင်ကြသည်။

သူတို့ခြေကျင်းများကား ဘယ်-ညာ နှစ်ဖက်လုံးဝတ်ဆင်ကြသည်။ သို့သော် တောင်ရိုးမတဦးသည် ခြေသလုံးအထက် ဒူးဆစ်အောက်တွင် ကပ်၍ကား ခြေကျင်းကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ သို့သော် ခြေနှစ်ဖက်လုံးတွင် မဝတ်ဘဲ ခြေထောက်တဖက်သာ ဝတ်ဆင်ထားကြောင်း တွေ့ရှိရပါက ထိုမိန်းကလေးသည် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ဖူးသူကား မှန်၏။ သို့သော် ယခုအခါ သူ့၌ လင်ယောက်ျား မရှိတော့။ လင်ယောက်ျားသေဆုံးသွား၍ သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် အပြီးအပိုင် ကွာရှင်းပြီး၍သော်လည်းကောင်း၊ လွတ်လပ်သောမိန်းမတဦးဖြစ်နေချေပြီဟုသိရာသည်။

သူ့အား ပိုးပန်းနိုင်ကြသည်။ လူပျိုလှည့်နိုင်ကြသည်။ အိမ်ထောင်ဘက်အဖြစ် ရွေးချယ်နိုင်ကြသည်။ သူတို့ကား ရှမ်းပြည်၏တောင်တန်းကြီးများကို အမှီပြုလုပ်ကိုင်စားသောက်ကြသော တောင်ရိုးများပင် ဖြစ်ကြသည်။

သူတို့သည် အလုပ်ကို အလွန်လုပ်ကြသည်။ မြေကြီးကို အလွန်နိုင်နင်းကြသည်။ တောင်ထိပ်ပေါ်များတွင် ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ စိုက်ခင်းများ ပြုလုပ်ကြသည်။ လူစည်ကားသော အရပ်တွင် သူတို့မနေကြ။ တောင်စောင်း၊ တောင်ကမ်းပါးများတွင် နေထိုင်ကြသည်။

ငါးရက်တမျှ မှန်မှန် သစ်သီးဝလံရောင်းထွက်ကြသည်။ ဈေးတခေါက်ရောက်လာလျှင် တို့ဟူးကြော်နှင့်ထမင်းကိုသာ တဝစားကြသည်။ ငွေကို စုဆောင်းကြသည်။

သို့သော် သူတို့ကား ခေသူများ မဟုတ်ကြ။ ရေဒီယိုကို ကောင်းကောင်းသုံးနေကြသည်။ ကက်ဆက်ကို လက်ကမချဘဲ သုံးနေကြသည်။ ကျွဲနှင့်ရုန်း၍ အလုပ်လုပ်ရင်းပင် သစ်ကိုင်းတွင် ရေဒီယိုကို ချိတ်၍ ဖွင့်ထားကြသူများ၊ ကျွဲပေါ်တွင် လိုက်ပါလာရင်းက ကက်ဆက်ကို သီချင်းမျိုးစုံ ဖွင့်နေကြသူများ။ ရှမ်း၊ ပအိုဝ်၊ ဓနု၊ အင်းသားများနှင့်နင်လား ငါလား ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားနေကြသူများ။ မည်မျှပင် ငွေကြေးချမ်းသာသည့်တိုင် လူစည်ကားသောအရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့မနေနိုင်။ တောင်ပေါ်မြေကို သူတို့အလွန်ချစ်ခင်ကြသည်။ တွယ်တာကြသည်။ တောင်တန်း၊ တောင်စောင်းများမှ သူတို့မခွာနိုင်ကြ။

သို့သော် တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ဆယ့်လေးရက်ည၏ရွှေမြင်ထင်ဘုရားပွဲတော်သို့မူ အပျိုလူပျိုတယောက်မကျန် သူတို့အရောက်လာခဲ့ကြတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် တောင်ပိုင်းရှမ်းပြည်သို့ မကြာခဏ ရောက်ခဲ့ဖူးသည်။ အင်းလေးဒေသသို့လည်း နေရာအနံ့ရောက်ဖူးသည်။ သို့သော် ဧည့်သည်အဖြစ် အလည်အပတ်သဘောသာ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယခုမူ တာဝန်တရပ်အနေဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ရောက်ရှိလာခဲ့ရာ တိုင်းရင်းသားများနှင့်လက်ပွန်းတတီးအချိန်ကြာမြင့်စွာ အတူတကွ နေထိုင်ရေးအတွက် အခွင့်သင့်ခဲ့ပြီ။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်မတိုင်မီက ရောက်လာသည့်အတွက် တောင်ရိုးတို့ပျော်သော ဘုရားပွဲတော်နှင့် ဆုံဆည်းခဲ့ရတော့သည်။

"ဒီနေ့ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်းဆယ့်လေးရက် အဖိတ်နေ့၊ ဒီညဆိုရင် ရွှေမြင်ထင်ကုန်းပေါ်မှာ သိပ် စည်မယ်၊ တောင်ရိုးတွေ အများကြီးလာမယ်၊ ဒီပွဲမှာ သူတို့ချစ်သူ ရွေးလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော်တို့ သွားကြည့်ရ အောင်လား"

တပည့်ဖြစ်သူက ကျွန်တော့်ကို ကြိုကြိုတင်တင် ပြောလာသည်။

"ဟေ-ဟုတ်လားကွ၊ ဒီမှာ ချစ်သူရွေးတာက ဘုရားပွဲကျမှ ရွေးကြသလား"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒီဘုရားပွဲဟာ သူတို့အတွက် မလာရင်မဖြစ်တဲ့ဘုရားဘဲ။ ချစ်သူရွေးလွယ်သလောက် ယူဖို့ကျတော့ သိပ်မလွယ်ဘူး။ သစ္စာသိပ်ကြီးကြတယ်"

ကျွန်တော့်တပည့်က သူသိထားသလောက် ပြောပြသည်။

"အေးကွာ၊ ဒို့ရန်ကုန်များတော့ ချစ်သူရွေးဖို့လဲ မလွယ်ဘူး။ ယူဖို့လဲ မခဲယဉ်းဘူး။ ကွဲချင်ရင်လဲ သိပ် မြန်တယ်ကွ"

ကျွန်တော်တို့ဆရာတပည့်နှစ်ဦး ရွှေမြင်ထင်ကုန်းပေါ်သို့ တက်လာကြသည်။

ရွှေမြင်ထင်။

နရပတိစည်သူမင်းတရားကြီး တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ဘုရားဖြစ်ပါသည်။ မူလက ထိုဘုရား၏ ဘွဲ့မည်သည် ရွှေမြင်ထင်မဟုတ်။ နရပတိစည်သူမင်းကြီးက တောင်ထိပ်မှအရပ်လေးမျက်နှာသို့ ကြည့်ရာ အရပ်လေးမျက်နှာလုံးကို ထင်ထင်ရှားရှား သာသာယာယာမြင်ရသည့်အတွက် ရှုတိုင်းမြင်တောင်ဟုအမည်နာမ သမုတ်ခဲ့သည်။ ထိုတောင်ထိပ်တွင်လည်း ရှုတိုင်းမြင်စေတီတော်နှင့်ရုပ်ပွားတော်များကို တည်ထားခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ယခုမူ ရှုတိုင်းမြင်ဟူသောဘွဲ့မည်မှာ ပပျောက်လျက် ရွှေမြင်ထင်ဟုကျော်ကြားလျက် ရှိနေသည်။ ရွှေမြင်ထင်သည် အင်းလေးကန်၏အနောက်ဖက်ကမ်း မိုင်းသောက်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် တည်ရှိသည်။ အင်းပတ်လည် တိုက်နယ်ရွာကြီးများ ဝိုင်းရံလျက်ရှိနေသည်။

တန်ဆောင်မုန်းလဆန်းဆယ့်လေးရက်နေ့ညတွင် တိုက်နယ်ရွာများအားလုံးက ကိုယ့်နေရာနှင့်ကိုယ် မဏ္ဍပ်များထိုးကာ ဧည့်ခံကျွေးမွေးကြသည်။ လပြည့်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် ဒေသပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ဆရာတော်သံဃာတော်အပါးရှစ်ဆယ်ခန့် ဘုရားကို ပတ်၍ ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာ လှူဖွယ်ဝတ္ထုအစုစုတို့ကို လောင်းလှူကြသည်။ သံဃာတော်များ ဆွမ်းခံကြွပြီးသော် ယခုနှစ်အတွက် ဘုရားပွဲတော်သည် အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

ထိုကာလအတွင်း ဆိုင်တန်းများထိုး၍ ဈေးရောင်းကြသည်။ တညလုံး မိုးလင်းနေကြသည်။ တောင်ရိုးတို့သည် ရာသီဥတုကြည်လင်သာယာလျှင် သာယာသလို ကခုန်ပျော်ပါးကြသောတောင်ရိုးတို့ပျော်သည့်ပွဲပေတည်း။

တောင်ရိုးများကို ကျွန်တော်မြင်ဖူးနေသည်မှာကား ကြာပြီ။ သူတို့သည် ဈေးနေ့များတွင် နံနက်လေးနာရီခန့်မှ နံနက်ဈေးရောင်းမီ တောင်တန်းကြီးပေါ်က အထမ်းများနှင့်ဒလကြမ်း ဆင်းလာကြသည်။ သစ်သီးဝလံများ၊ ဒါမှမဟုတ် ဝါးထရံများကို ရောင်းချပြီးသောအခါ တို့ဟူးကြော်နှင့်ထမင်း အစားကြသည်။ ပြီးသော် ငါးရက်တွက် စားစရာများ ဝယ်၍ တောင်ပေါ်သို့ ပြန်တက်သွားကြသည်။

အလွန်အပင်အပန်း ခံနိုင်သူများဖြစ်၏။ အမောခံနိုင်သူများ ဖြစ်၏။ အလွန်အလုပ်လုပ်သူများဖြစ်သလို အလွန်ထမင်းစားနိုင်သူများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ယနေ့ကား သူတို့တတွေ လှလှပပ ပြုပြင်ကာ ဘုရားပွဲတော်သို့ ရောက်လာကြသည်။ တောင်ရိုးကာလသားတို့သည် တက်ထရက်ဘောင်းဘီများ တရွမ်းရွမ်းဝတ်ဆင်ထားကြ၏။ ခါး၌ ကိုယ်စီ ဓားများ လွယ်ထားကြသည်။ ပြီးတော့ ဓာတ်ခဲသုံးရေဒီယိုလေးများ...။ သည်ပွဲတော်သို့ ပင်ပင်ပန်းပန်း ဘာကြောင့်အရောက်လာကြပါသနည်း...။

တောင်ရိုးကာလသားပျိုသည် မှန်ဝိုင်းလေးဖြင့် တောင်ရိုးအပျိုမမျက်နှာသို့ မီးရောင်ဖြင့် တဝင်းဝင်း ထိုးလိုက်သည်။ တောင်ရိုးအပျိုမက မျက်နှာလွှဲသွားသောအခါ ကာလသားပျိုတို့သည် မိမိမှန်ကို အိတ်ထဲသို့ အသာပြန်ထည့်ထားလိုက်သည်။

တောင်ရိုးကာလသားက မီးရောင်တလက်လက်ဖြင့် အပျိုမမျက်နှာသို့ မှန်နှင့်ထိုးနေသော်လည်း အပျိုမက မျက်နှာလွှဲမသွားဘဲ ငြိမ်နေသော် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ယခုအချိန်မှစ၍ သမီးရည်းစားအဖြစ်သို့ ရရှိသွားကြသည်။

ကာလသားပျိုသည် အပျိုမလေးအား ပဲလှော်ဖြင့် လှမ်း၍ ပေါက်လိုက်သည်။ အပျိုမလေးက မျက်နှာလွှဲသွားသော် သူ့အား သဘောမတူ။ အပျိုမလေးက ပဲလှော်ဖြင့် ပြန်ပေါက်သော် သူတို့သည် ယခုအချိန်မှစ၍ သမီးရည်းစားအဖြစ်သို့ ရရှိသွားကြသည်။

တယောက်က ပဲလှော်ကို သွားပေး၏။ တယောက်က လက်ခံယူ၏။ ပြန်၍လည်း ပေး၏။ ခဏကြာသောအခါ သစ်ရိပ်တခိုတွင် မေတ္တာစကား ဆိုကြသည်။ တယောက်နာမည် တယောက်မှတ်ကြသည်။ တယောက်နေရာတယောက်မေးကြသည်။ မေတ္တာထားကြသည်။

ကျွန်တော်သည် ဤအပြုအမူလေးများကို ကိုယ်တိုင်မျက်မြင်ကြိုလာရသောအခါ သူတို့အတွက် ကြည်နူးသလို ချမ်းမြေ့သလို ဖြစ်လာသည်။ ငယ်စိတ်ငယ်သွေးလေးများပင် ဝင်လာခဲ့မိသည်။

"အေးကွာ၊ ဒီလိုဆိုတော့လဲ သူတို့ရဲ့မေတ္တာထားပုံ၊ ချစ်သူရွေးပုံက ရိုးရိုးလေးနဲ့ယဉ်နေတာဘဲ"

ကျွန်တော်က တပည့်ဖြစ်သူကို ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ တဆက်တည်းပင် ထပ်၍ မေးလိုက်မိပြန်သည်။

"ဒီလိုဆို သူတို့တတွေဟာ ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ကို တနှစ်လုံးလုံး ဒီဘုရားပွဲကို စောင့်ပြီး လာနေကြရတာ ပေါ့ဟုတ်လား"

"တနှစ်လုံးလုံး ဘယ်ကမလဲဆရာရယ်၊ သုံးနှစ်လုံးလုံးစောင့်ပြီး ဝတ္တရားမပျက်အောင် လာနေကြရတာ..."

"ဟေ...မင်းပြောတာ နားမရှင်းဘူးကွာ၊ ဘယ်လို၊ ပြန်ပြောစမ်းပါအုံး"

"ဆိုပါတော့ဆရာရယ်၊ တောင်ရိုးပျိုကာလသားနဲ့အပျိုမလေးဟာ ဒီနေ့ဘုရားပွဲမှာမှ စတွေ့တယ်ဆိုပါတော့၊ မှန်ပြုပြီးရှာမယ်၊ ပဲလှော်နဲ့ပေါက်ပြီး ရှာမယ်၊ အဲဒီနေ့ည ဒီနှစ်ပွဲတော်မှာစပြီး တွေ့သွားကြပြီ၊ မေတ္တာထားကြပြီဆိုတာနဲ့ သူတို့ဟာ တယောက်နဲ့တယောက် မထိမတို့ မကိုင်မတွယ်ဘဲ တညလုံး စကားပြောကြတယ်၊ သူတို့မျိုးရိုးဟာ သစ္စာလဲ တကယ်ရှိကြတယ်၊ နောင်နှစ်ဒီအချိန် ဒီဘုရားပွဲမှာ သူတို့နှစ်ယောက် ပြန်ဆုံကြရတယ်၊ ဘယ်သူကမှ မပျက်ကွက်ရဘူး၊ ဒုတိယနှစ်ကျတော့ မှန်ပြုဖို့ ပဲလှော်နဲ့ပေါက်ဖို့ မလိုဘူးလေ၊ သူတို့

တယောက်နဲ့တယောက် တွေ့အောင်ရှာပြီး စကားပြောကြတာဘဲ၊ ကကြတာဘဲ၊ တချို့များ သိပ်သနားဖို့ ကောင်းတယ်၊ ကိုယ့်ချစ်သူကို ကိုယ်ရှာကြတော့၊ အချိန်ကုန်တဲ့အထိ မတွေ့တဲ့လူလဲ မတွေ့ဘူးပေါ့"

"အင်း...အချိန်ကုန်လို့ မတွေ့ဘူးဆိုတော့ သူတို့ဘယ်လိုသဘောထားလဲ၊ စုံစမ်းတာတို့၊ မေးတာစမ်း တာတို့ ရှိသေးလား"

"အချိန်ကုန်လို့ မတွေ့ရင် သူတို့အစဉ်အလာအရ မလာတဲ့လူက သစ္စာဖောက်သွားပြီပေါ့၊ သူတို့ရဲ့သမီး ရည်းစားဘဝပျက်သွားပြီ၊ နောင်နှစ်ဘုရားပွဲမှာ အသစ်ရွေးဖို့ဘဲ ရှိတော့တယ်၊ ဒါကြောင့် ဒီပွဲဟာ ချစ်သူရှိတဲ့ သူတွေအတွက် ဘယ်လိုမှ အပျက်မခံနိုင်ကြဘူး၊ မရောက်ရောက်အောင် လာကြရတယ်"

"ဒါဖြင့်...သူတို့ ဘယ်အချိန်မှာ ယူကြသလဲ"

"ဒီဘုရားပွဲမှာ သုံးနှစ်ဆုံပြီးရင် သူတို့ရဲ့သမီးရည်းစားဘဝဟာ အောင်မြင်သွားပြီ၊ သစ္စာတည်သွားကြ ပြီပေါ့၊ သုံးနှစ်ဆုံပြီးတာနဲ့ မင်္ဂလာဆောင်ကြရော၊ သုံးနှစ်ဆုံပြီးမှလဲ သူတို့ဟာ တယောက်ပေါ်တယောက် သစ္စာတည်ကြတယ်လို့ ယုံကြည်ကြတယ်။ ဆရာကြည့်ပါလား၊ ဘုရားကုန်းပေါ်မှာ တောင်ရိုးတွေချည်းပဲ"

"အေး...ဟုတ်တယ်ကွ၊ တော်တော်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတာဘဲနော်"

"ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ သူတို့ တကယ်ချစ်တဲ့သူတွေဟာတော့၊ ဒီနေ့ဒီရက်မှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲပြဿနာ နဲ့ကြုံကြုံ ဒီပွဲကို အပျက်မခံနိုင်ကြဘူး"

"အင်း...ဘုရားပွဲလုပ်တာကတော့ ဘုန်းတော်ကြီးနဲ့အင်းသားတွေ၊ ဒါပေမယ့် ဘုရားပွဲဖြစ်အောင် လုပ်လာတဲ့အင်းသားတွေဟာ တောင်ရိုးတွေရဲ့ဖူးစာရေးနတ်တွေလို ဖြစ်နေပြီပေါ့"

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် တပည့်လေးက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ပါသည်။

"ဪ...ဒါနဲ့ နေအုံးကွ၊ တောင်ရိုးသူတွေကိုတော့ အပျို၊ အအို၊ တခုလပ်ဆိုတာ မြင်တာနဲ့သိရတယ်၊ ကာလသားတွေကျတော့ လူပျိုလား၊ လူအိုလားဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်သိမလဲ"

"ဪ...ဒါလား၊ ဟောဟော...ဟိုမှာတွေ့လား၊ နားမှာ ပန်းပွင့်လေးတွေ ပန်ထားတာဟာ ကာလ သားပေါ့ဆရာ၊ လူအိုတွေက နားမှာ ဘာမှမရှိဘူး၊ လူပျိုတွေက ပန်းပွင့်လေးတွေ ပန်ထားကြတယ် တွေ့တယ် မှတ်လား"

"အေးအေး...တွေ့တယ်ဟေ့ တွေ့တယ်ကွ၊ ဟိုမှာ ကြည့်ပါလား၊ ပန်းပွင့်လေး နားမှာ ပန်ထားတဲ့ ကောင်လေး၊ ဟိုရှာ ဒီရှာနဲ့ သူ့ကြည့်ရတာ မျက်နှာမသာမယာ..."

"ပျောက်နေပြီထင်တယ်ဆရာ၊ ရှိပြီးသားချစ်သူ ရှာမတွေ့တဲ့ပုံပါလား"

ကျွန်တော်သည် အသာလေးရပ်၍ ကြည့်နေမိသည်။ ဟုတ်သည်။ လူငယ်၏မျက်နှာသည် မသာယာ၊ သူ့မျက်လုံးများသည် တစုံတရာအတွက် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြစွာ ခံစားနေရသလို ဖြစ်နေသည်။

သူ့အတွက် ကျွန်တော်ပင် အလိုလိုရင်မောသွားမိသည်။ ချစ်သူနှင့်ပတ်သက်၍ ခံစားရသောဝေဒနာ မျိုးကို ငယ်စဉ်က ခံစားခဲ့ဖူးရာ သည်လူငယ်လေး မခံစားရပါစေနှင့်ဟု ဆန္ဒပြုလိုက်မိသည်။

ရွှေမြင်ထင်တောင်ထိပ်ကား သာယာပေစွ။ စည်ကားပေစွ။ ငွေနှင်းမှုန်များက ဖွဲ့ဖွဲ့လေး ကြဲဖြန့်လျက်ရှိ သည်။ ငွေလရောင်က အစွမ်းကုန် တောက်ပသာယာနေသည်။

ငွေနှင်းမှုန်များ ကြဲဖြန့်နေသောအင်းရေပြင်သည် ကမ်းရိပ်များ ကွယ်ပျောက်ကာ ပင်လယ်ပြင်သို့ပမာ ဆောင်နေသည်။ ဝေဂိုက်ဝန်းဝိုင်းနေသော တောင်တန်းကြီးများအလယ်ဗဟိုတွင် ရွှေမြင်ထင်တောင်က ကြည် နူးဖွယ်ရာ တင့်တယ်နေသည်။

ဈေးသည်၊ ဈေးဝယ်၊ ပွဲတော်လည်သူတွေလည်း စည်ကားနေကြသည်။ တောင်စောင်း-တောင်လယ် ချောင်အကွယ်၌ ချစ်တေးဆိုနေသော တောင်ရိုးများ။

လွန်ခဲ့သောနှစ်-လွန်ခဲ့သောပွဲတော်ရက်က ချစ်ခြင်းအစ မေတ္တာမျှခဲ့ကြသူများမှာလည်း ယခုမူ တ ယောက်မျက်နှာတယောက်ကြည့်၍ အကြည်ဆိုက်နေကြပြီ။ သည်ပွဲအစ ညဦးကမှ ချစ်လာကြသူများမှာလည်း သစ္စာတေးကို ဆိုနေကြပြီ။

အမောင်လူငယ်တယောက်ကား...

ကြည့်လည်း မမြင်

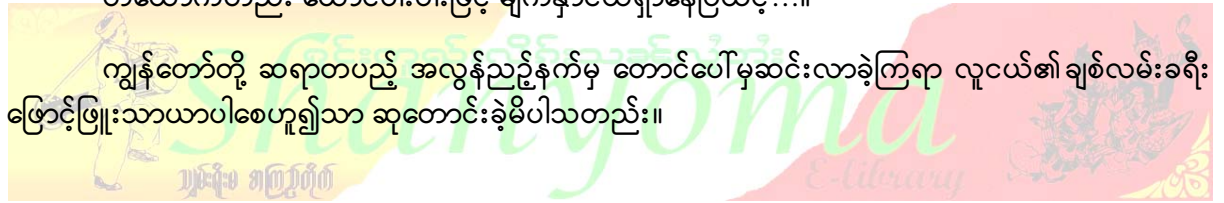
ရှာလည်း မတွေ့

စောင့်လည်း မလာ

ခေါ်လည်း မကြား

တယောက်တည်း ယောင်ဝါးဝါးဖြင့် မျက်နှာငယ်ရှာနေပြီထင်...။

ကျွန်တော်တို့ ဆရာတပည့် အလွန်ညဉ့်နက်မှ တောင်ပေါ်မှဆင်းလာခဲ့ကြရာ လူငယ်၏ချစ်လမ်းခရီး ဖြောင့်ဖြူးသာယာပါစေဟူ၍သာ ဆုတောင်းခဲ့မိပါသတည်း။

လေးမြင့်

မှတ်ချက်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလ၊ အတွဲ(၂၅)၊ အမှတ်(၇)ထုတ် မြဝတီမဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာ(၄၄-၄၈)ထိ၌ လာရှိသော ဆောင်းပါးကို ပြန်လည်၍ စာစီရိုက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။